

Long thời ngày 22/3/2007

HỮU CAM ĐÓN HỘI SAVICE

Đầu thư con không biết viết gì hơn ngoài những lời chúc tốt lành tới cha và tới tất cả các anh chị trong hội Savice.

Chúc cha và các anh chị luôn luôn vui vẻ, may mắn và thành công trong công việc mà mình đang làm và nhất là luôn đầy ắp Chúa.

Cha và các anh chị có khoẻ không? Gia đình con vẫn khoẻ, sáng con thì sắp thi lú II rồi. Việc học vẫn tốt. Gia đình con có 5 người: cha, mẹ, anh, chị và con. Cha con bị bệnh nên chỉ làm được những công việc nhẹ. Anh chị thì đã có vợ có chồng nên cũng chẳng phụ mẹ được gì? Còn mẹ thì ngày nào cũng phải đi bán "mắm". Bán mắm thì lời cũng chẳng là bao mà ngày nào mẹ cũng phải đi bán, có mấy ngày trời mưa, bão, nước ngập mẹ con cũng phải dậy sớm để đi bán. Lúc chưa có xe đạp, mẹ con phải đi bộ gánh mắm bán, chỉ có mấy năm trở lại đây là đi bằng xe đạp.

Có mấy ngày bão con hỏi mẹ sao không nghỉ mấy ngày bão này? Trời bão mà mẹ sa đường giông gió lố mà ngã cây hay đứt dây điện rồi sao hả mẹ? Mẹ con nói: "Dù cho mưa bão mẹ cũng phải đi không đi lấy tiền đâu mà nuôi sống gia đình rồi đến đâu mà cho con ăn học."

Nghe những câu nói của mẹ mà làm cho nước mắt con rơi. Tình cha mẹ thật cao cả, luôn dành cho con mình những điều tốt đẹp nhất.

Bốn giờ là mẹ con đã dậy để sửa soạn đi bán. Giờ mà mẹ đi bán thì gia đình nào cũng đang ngủ, chỉ có mẹ là âm thầm lặng lẽ chạy trên con đường.

Nghi tới những cảnh như vậy con thấy thương cha mẹ lắm. Có mấy lần con xin cha mẹ nghỉ học để

để đi làm tiền về phụ giúp gia đình nhưng cha mẹ đều nói: "Cha mẹ làm vất vả cũng chỉ muốn cho con ăn học tốt rồi rồi chôn, để có việc làm ổn định, đừng giống như cha mẹ phải đi làm mướn".

Con nói: học hết năm nay là lên lớp 10 tiền lương đáng nhiều lắm, làm sao mà mình đóng nổi.

Mẹ con nói nếu mà đóng không nổi thì chắc mẹ cho con nghỉ học qua.

Con sất bất ngờ và ngạc nhiên khi nghe đi ba giới thiệu con cho hội Savice, có thể con sẽ có học bổng. Con nghĩ chắc con sẽ không được đâu. Nhưng hàng ngũ hội Savice cũng chọn con trong số người được học bổng. Con nghĩ chắc mình may mắn mới được lãnh học bổng, con sất vui sướng, con không thể diễn tả được cái niềm vui khi con biết mình sẽ có thể học nữa. Tâm trạng của con lúc đó còn hơn từ vui nữa. Cha mẹ con cũng mừng khi con có học bổng.

Nhưng cũng trong niềm vui sướng đó con cũng có chút lo âu. Vì con không phải là học sinh giỏi, chỉ là học sinh khá. Nên con cố gắng học nhưng con lo vì may mắn sẽ không mỉm cười với con một lần nữa. Nhưng con sẽ hết sức cố gắng để học tốt không phụ lòng cha mẹ và hội Savice.

Cũng nhân đây con xin cảm ơn cha và ... những anh chị trong hội Savice đã tạo điều kiện cho chúng con có thể học nữa. Vì con cũng mong hội Savice ngày càng mở rộng để giúp cho những người khác có hoàn cảnh khó khăn hơn chúng con để họ có thể học tiếp.

Lời nói cuối cùng chúc cha và các anh chị vui vẻ và tràn đầy sức khỏe trong cuộc sống.

người viết

Tsi Thi Kim Ngan